

dansk. Ligeledes synes sprogformer og indskrifttype at svare meget godt til fontens frembringelsestid, der vel med et rundt tal tør sættes til c. 1200.

Den meget udbredte antagelse, at runerne i det store og hele bør betragtes som hellige eller magiske tegn tilhørende en mytisk og mystisk lærdomssfære, der hæver sig betydeligt over dagliglivets jævne gøremål, frister til at tillægge enhver form for runelønskrift dybere betydning. Det turde vel heroverfor være rimeligt at regne med muligheden af, at Porbiarn i Kareby under udfærdigelsen af sin mestersignatur ikke har spekuleret så meget over runerne som gudeskabte helligdomme, men at han snarere har haft sin egen og sine læsers intelligente morskab og stilfærdige underholdning for øje.

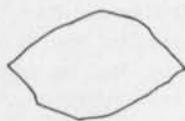
Anders Bæksted

EN YXA AV KRISTIANSTADSFLINTA FRÅN JYLLAND

Hösten 1947 förvärvade Statens historiska museum en samling flintföremål, som tillhört överste O. M. Francke. De flesta av föremålen äro danska eller skånska. Bland de förra finnes en spetsnackig yxa med spetsovalt tvärsnitt från Horsens på Jylland. Denna yxa, som är oslipad men väl huggen och delvis försedd med en liten, fin kantretusch, är egendomligt nog av kristianstadsflinta. Efter vad jag vet, äro eljest de hittills största påträffade redskapen av detta material skiv- och kärnyxor samt halvmånformiga redskap, s. k. sågar.

Antagligen har yxan färdigställts i Skåne och därefter exporterats till Jylland. Den eventuella slipningen fick sedan »detaljhandeln» eller den slutliga ägaren ombesörja. Kanske har den skånska flinthuggaren velat briljera med att göra ett gott arbete i en, för så stora föremål, ovanlig flintsort. Något säger ju också fyndet om handelsförbindelserna mellan östra Skåne och Danmarks fastland under äldre skedet av vår yngre stenålder.

Louise Cederschiöld

*Spetsnackig yxa från
Horsens, Danmark. —
Pointed-necked axe
from Horsens,
Denmark.*